

PLJESAK DLAN-OM

ZANIMLJIVOSTI

TIHO PROUČAVANJE UMJETNOSTI:
GLUHI UMJETNICI RENESANSE

DOGAĐANJA

XI FESTIVAL UMJETNOST I KULTURE
GLUHIH - SALVIA

KULTURA

"MLUVICI RUCI"
FESTIVAL ZNAKOVNOG JEZIKA U PRAGU

INTERVJU

RAZGOVOR S ROLANDOM KÜHNLEINOM
U TRAPANI, SICILIJA

broj.

PLJESAK DLAN-OM

ISSN 2991-1168

Broj 6 /studen / 2023

UREDNIŠTVO

Izdavač: Udruga “Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN”

Glavni urednik: Angel Naumovski

Odgovorni urednik: Angel Naumovski

Urednici: Lino Ujčić i Angel Naumovski

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Fotografije: foto arhiv Dlan

Dizajn na naslovnici: Lino Ujčić

Tisak: Tiskara Ban

Adresa: Korčulanska 10, 10000 Zagreb

E-mail: udruga.dlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

IBAN: HR 95 24020061100074154

OIB: 51629434968

Matični broj: 1608037

Časopis izlazi uz financijsku podršku:

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIKA <i>„Zatišje pred buru“</i>	3 str.
ZANIMLJIVOSTI <i>Gluhi umjetnici renesanse</i>	4 str.
INFOGRAFIKA <i>Pet stvari koje niste znali o kulturi Gluhih</i>	7 str.
DOGAĐANJA <i>XI Festival umjetnost i kulture Gluhih - Salvia</i>	8 str.
KULTURA <i>Mluvici ruce - Festival znakovnog jezika u Pragu</i>	10 str.
UMJETNOST <i>Roland Kuhlein, poznatim gluhim performerom iz Münchena</i>	12 str.
INTERVJU <i>Razgovor s Rolandom Kühnleinom u Trapani</i>	14 str.
INTERVJU <i>Razgovor s parom iz sastava “The Maloes Show” u Trapani</i>	15 str.
DOGAĐANJA <i>Deaf band DLAN u Malmö</i>	16 str.
ZANIMLJIVOSTI <i>Znak “Volim te” znakovnog jezika</i>	18 str.

„Zatišje pred buru“

Drugi naši vjerni čitatelji pratitelji naših programa projekata.

Došla nam je prava jesen. Padaju kiše i lišće, padaju i temperature ali i naše kuknjave, zbog hladnoće i kratkih dana... Nikad zadovoljni, uvijek namrgođeni i picajzle što se odnosio na mnoge vjerne i nevjerne čitatelje našeg dragog časopisa „Pljesak DLAN-om“ jer neće biti kompromitirajućih i provokativnih članaka ... Zato vam sad nudimo malo zatišje, a bura nam dolazi u sljedeće na broju – u prosincu, gdje će nam zahvaljujući vibri (negativnoj ili pozitivnoj, na vama, čitateljima, je da odlučite!?) zima odmah biti vruća. No, strpljenja do sljedećeg broja ...

U ovom primjerku, šestog broja časopisa, čitati ćete o likovnoj umjetnosti Gluhih, kazalištu gluhih, iskustvima gluhih glumaca i performerera kao i o nekim zanimljivim činjenicama povezanih s kulturom Gluhih. Još jednom vam želimo reći da na mobilnim uređajima skinete aplikaciju za učitavanje QR kodova u kojem ćete vidjeti video uratke u kojima su intervjui sa njemačkim glumcem i voditeljem kazališta gluhih „The Thow&Show“ i poznatom performerkom iz „The Maloes Show“. Naravno, oni koji ne znaju ili umanjuju vrijednost i bogatstvo znakovnog jezika omogućena im je pristupačnost sadržaja – podnapiši. Samo nema, na žalost, zvučne naracije za slijepe osobe.

U intervjuiima ćete čitati o vlastitim iskustvima i doživljajima njemačkih i španjolskih glumaca, kako su se razvijali i probili na tržište i postali su neizostavni dio raznih Festivala Gluhih u Europi i Svijetu.

S ponosom i radošću vam želimo prikazati uspješan nastup naše predstave „Tužni klaun“ koja je premijerno prikazana u svibnju ove

godine, a onda je krenula turneja od Sicilije do Češke. Festival „SALVIA“, na kojem redovno sudjelujemo, je bio u Trapani (Sicilija) i „Tužni klaun“ je razveselio i zabavio mnoge gluhe i glas se čuo do Praga u kojem je bio organiziran Festival „Mluvici Ruce“ na kojem smo također nastupili vrlo uspješno. Sve smo to okrunili zadnjim nastupom ove godine na UP-SET Festivalu u Zagrebu. A iduće godine planiramo barem dvije ili tri izvedbe, nadamo se ...

U časopisu ćete naći i reportažu našeg glazbenog sastava „Deaf Band DLAN“ koji je nastupao na Danu Gluhih (Dovas tag) u Malmu. Zahvaljujući odličnoj suradnji sa braćom Blumeier – organizatorima Deaf Tatto Convention i raznih manifestacija i konferencija u Svijetu bili smo u Malmö-u, a prošlih godina u Erfurtu i Reimsu, a iduće godine idemo u Frankfurt. Veliko hvala braći Blumeier, oni su se pokazali kao pravi suradnici, prijatelji i ljubitelji programa i projekata Udruge „DLAN“, za razliku od nekih zgubidana i vjetropira koji su nam prodavali „maglu“ i obećali brda i doline tipa nastup u Dominikanskoj Republici ...

Eto, nadam se da će „zatišje“ biti toliko koliko zanimljivo pred buru (u prosincu, kad ćete uživati u novom broju) ... Do tad, mir s vama i doviđenja do sljedećeg broja.

Ugodno čitanje i „mirovanje“ u toplini vaših domova.

“Tiho proučavanje umjetnosti”: Gluhi umjetnici renesanse

Razdoblje renesanse bilo je izuzetno plodno vrijeme u svijetu umjetnosti i u njemu su prelingvalno gluhe osobe mogle izgraditi uspješnu karijeru. Rosamund Oates istražuje živote nekih od gluhih muškaraca diljem Europe koji su naučili kako se izražavati i komunicirati kroz svoju umjetnost

Godine 1482. Leonardo da Vinci napustio je Firencu, gdje je započeo svoju karijeru desetak godina ranije, i uputio se u Milano. Tamo je dobio narudžbu za oltarnu sliku – Djevicu na stijenama – koju je izradio s nekoliko lokalnih umjetnika, braćom Ambrogio i Evangelista de Predis. Dok je boravio kod obitelji de Predis, Leonardo je upoznao drugog umjetničkog sina, Cristofora.

Za razliku od svoje braće, Cristoforo de Predis više je volio raditi u minijaturi, a postao je poznat po izradi detaljno iluminiranih knjiga.

Bio je i prelingvalno gluhi. Suvremenici su ga nazivali 'gluhim i nijemim', što je značilo da je koristio znakove i geste za komunikaciju – a to je ostavilo dojam na Leonarda.

U bilješkama koje su kasnije objavljene kao „Rasprava o slikarstvu“, primijetio je kako znakovni jezik može biti izražajan i potaknuo umjetnike da proučavaju "pokrete" gluhih ljudi koji "govore pokretima ruku, očiju, obrva i cijele osobe u želji da izraze ideju koja im je na umu.”

Minijatura koju je naslikao Cristoforo de Predis (1440.-1486.), prikazuje Petra, kojeg otkriva sluga, koji niječe da poznaje Isusa.

Cristoforova karijera gluhog slikara bila je neobična, ali daleko od jedinstvene u renesansnoj Europi. U Rimu je još jedan gluhi slikar po imenu Pinturicchio najprije radio na freskama za Sikstinsku kapelu, da bi kasnije prešao na ukrašavanje stanova Borgia u Vatikanu. Podrijetlom iz Umbrije u Italiji, izgubio je sluh kao malo dijete pa je komunicirao znakovima, bio je poznat kao Sordicchio (otprilike 'mali gluhi čovjek').

Uz narudžbe visokog društva u Rimu, Pinturicchiova karijera odvela ga je u Sienu i Perugiu. A ni uspjeh gluhih umjetnika nije bio ograničen samo na Italiju. Jedan od najistaknutijih umjetnika u Španjolskoj 16. stoljeća bio je Juan Fernández Navarrete, koji je 1568. imenovan dvorskim slikarom Filipa II. i radio je na veličanstvenoj kraljevskoj palači El Escorial.

Poznatiji kao 'El Mudo' ('Nijemi'), Navarrete je slikao u Italiji, posjetio Veneciju, Firencu, Rim i Napulj, prije nego što se vratio u Madrid. U Nizozemskoj je jedan od vodećih umjetnika pejzažnog slikarstva u nizozemskom zlatnom dobu bio prelingvalno gluh: Hendrik Avercamp. Specijaliziran za zimske krajo-like, uživao je ogroman uspjeh tijekom svog života jer su njegovi radovi bili među najskupljim slikama na prodaji u Amsterdamu.

Što je umjetnost učinilo privlačnom karijerom za prelingvalno gluhe osobe?

Djelomično je to bilo zato što se moglo poučavati gledanjem. Diljem Europe su se prelingvalno gluha djeca uglavnom usmjeravala na praktične zanate koje su mogla naučiti prvenstveno promatranjem.

U ranoj modernoj Engleskoj, gluhi su dječaci redovito šegrtovali za krojače i kovače, no za one iz bogatijih obitelji prikladna je alternativa bilo učenje kod umjetnika. Godine 1654. William Gaudy – nasljednik velikih imanja u Norfolku – organizirao je da njegov najstariji sin John, koji je bio gluh, s lokalnim umjetnikom Matthewom Snellingom.

Ostatak obitelji bio je skeptičan, posebno Johnov djed koji nije bio voljan pokriti troškove i tvrdio je da se od njega više ništa ne može očekivati, budući da je John "ostao bez riječi". Ali on je nadglasao, a Johnu se ubrzo pridružio njegov mlađi brat Framlingham, koji je također bio gluh. Na kraju su braća otišla u London na usavršavanje u studiju Sir Petera Lelyja (tadašnji dvorski slikar kralja Charlesa II.).

Kopiranje je bilo važan element umjetničke obuke u tom razdoblju; i to je bila metoda podučavanja koja je dobro odgovarala braći Gawdy. Snelling bi starijem Johnu slao slike na rad, uključujući i jednu od "Kraljevskih princeza" koju je i sam "kopirao do koljena".

Glavna prepreka prelingvalno gluhoj djeci, i zapravo djeci koja mogu čuti, bila je ta

što je školovanje umjetnika bilo skup posao. Kad se John preselio u London, na primjer, obitelj Gawdy plaćala je moderni ekvivalent od oko 17.000 funti godišnje za njegovo podučavanje, plus troškove smještaja.

Možda ne iznenađuje da su mnogi gluhi umjetnici koje poznajemo potjecali iz bogatih obitelji. Juan Fernández Navarrete i Hendrik Avercamp imali su imućnu pozadinu, kao i Benjamin Ferrers, prelingvalno gluh čovjek koji je studirao na umjetničkoj akademiji koju je osnovao vodeći slikar portreta Godfrey Kneller.

Drugi gluhi muškarac, Richard Crosse, pohađao je Crtačku školu koju je osnovao William Shipley 1750-ih, a potjecao je iz plemićke obitelji u Devonu.

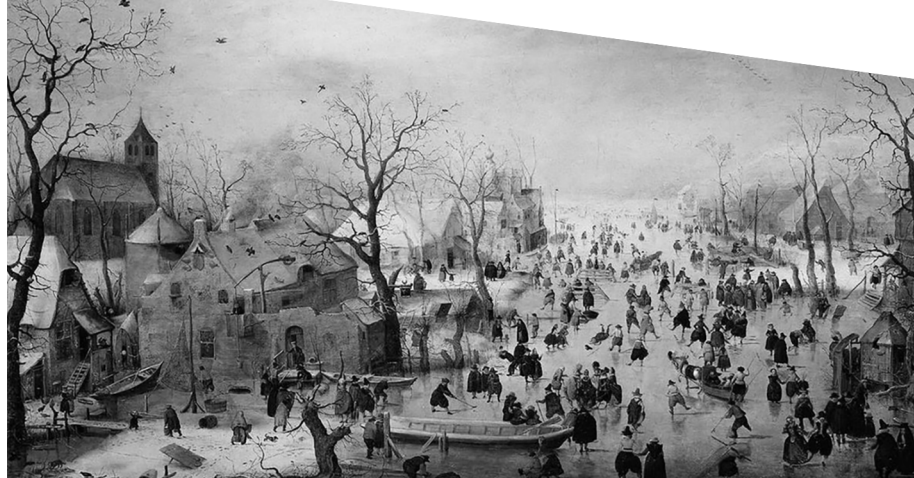
Je li njihova umjetnost bila oblik komunikacije?

Za neke prelingvalno gluhe osobe crtanje je bilo više od zvanja ili čak poziva: bilo je sredstvo interakcije sa svijetom koji čuju i postoje brojni izvještaji o gluhim osobama koje su se izražavale kroz umjetnost.

Jedan od najspektakularnijih primjera bio je rad Luce Rive iz 1624. Umjetnik iz Milana, izražavao je svoje želje i potrebe, crtajući slike. Gluhe osobe mogu koristiti crtanje kako bi si olakšale svakodnevne interakcije. John Dight, povezač knjiga u Exeteru iz 17. stoljeća, nosio je bilježnicu u koju je crtao slike kada ljudi nisu razumjeli njegov znakovni jezik.

Mlađi brat Gawdy, Framlingham, uvijek je nosio krede i drugu opremu za crtanje koja mu je pomogla u komunikaciji.

Čini se da je crtanje također bilo značajan dio obrazovanja gluhih, budući da bilježnice sačuvane iz 17. i 18. stoljeća pokazuju kako su učitelji koristili slike kako bi pomogli gluhoj djeci da nauče čitati i pisati.

Zimski prizor naslikao umjetnik Hendrik Averca

Tijekom ranog modernog razdoblja još uvijek su postojale sumnje u to koliko se prelingvalno gluhe osobe mogu smatrati potpuno odgovornima po zakonu, jer ne govore glasom. Stoga je umjetnost postala moćan način da gluhe osobe pokažu svoju sposobnost racionalnog razmišljanja.

Između 1710. i 1720., Benjamin Ferrers morao se boriti s nekoliko sudskih slučajeva kako bi zatražio svoje nasljedstvo, da bi konačno bio proglašen "sposobnim" za upravljanje svojim poslovima na Sudu kancelarija. Zatim se pojavio pred Sudom za opću tužbu, gdje je prikazano nekoliko njegovih slika kao daljnji dokaz da je "dobro razumio", pa mu je dopušteno da naslijedi svoju imovinu. Sljedeće godine Ferrers je naslikao jednu od svojih najpoznatijih slika, Dvor kancelarija za vrijeme vladavine Georgea I.

Kako su takvi umjetnici bili primljeni u to vrijeme i kakva je njihova ostavština danas? U renesansnoj Europi postojalo je uvjerenje da je vjerojatnije da će prelingvalno gluhi ljudi zapravo biti dobri umjetnici nego ljudi koji čuju, budući da će jedno od njihovih osjetila – u ovom slučaju vid – 'nadoknaditi' njihov nedostatak sluha. U pjesmi koja slavi Benjaminu Ferrersa nakon njegove smrti 1732., Vincent Bourne je tvrdio da mu je njegova gluhoća

omogućila da cijeli svoj život posveti "tihom proučavanju umjetnosti". Leonardo da Vinci je tvrdio da gluhi ljudi mogu "svaku nesreću ljudskih tijela razumjeti bolje od bilo koga tko može govoriti i čuti".

Svi ovi umjetnici – koji čine samo mali udio mnogih prelingvalno gluhih umjetnika koje su nedavno identificirali povjesničari umjetnosti Angelo lo Conte i Barbara Kaminsky – stvorili su uspješne karijere u vrijeme umjetničkih inovacija. Njihovi se radovi još uvijek mogu vidjeti u galerijama diljem Europe. Radili su kao slikari, emajleri, ponekad i učitelji, a njihova je ostavština trajan zapis o doprinosima koje su gluhe osobe dale renesansnoj kulturi.

Dr. Rosamund Oates predaje ranu modernu povijest na Sveučilištu Manchester Metropolitan, trenutno radi na povijesti gluhoće u Engleskoj u tom razdoblju i vodi istraživački klaster Kulture invaliditeta. Ovo je djelo podržao Leverhulme Trust. Mnogi od umjetnika o kojima se govori imaju radove izložene u Centru za baštinu gluhih u Manchesteru.

<https://www.historyextra.com/period/renaissance/deaf-artists-art-creators-renaissance-europe/>

Odabrao: Lino Ujčić

UJEDINJENI NARODI GA ŠTITE

Iako se većini ljudi može činiti čudnim, postoji kultura gluhih koja nije povezana s invaliditetom, već sa znakovnim jezikom i vizualnim doživljajem svijeta. Članak 30. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom priznaje pravo gluhih osoba na njihov kulturni i jezični identitet.

PET STVARI KOJE NISTE ZNALI O KULTURI GLUHIH

SLAVA TIHOGL PLJESKA

Pljesak rukovanja u zraku jedna je od najpoznatijih gesti kulture gluhih. Njegovo je podrijetlo nejasno, ali se vjeruje da je moglo nastati nakon koncerta Beethovenove Devete simfonije 1824. godine. Publika, znajući za Beethovenovu gluhoću, a nije mogla čuti pljesak, počela je mahati rukama u zrak.

SMATRA SE ETNIČKOM KULTUROM

Kultura gluhih ispunjava sve kriterije koje su postavili društveni znanstvenici: kolektivno ime, norme i vjerovanja, vrijednosti, znanje, običaje, društvenu strukturu, jezik, umjetnost, povijest itd.

U ENGLESKOM KORISTE VELIKA SLOVA

U engleskom jeziku razlikuju se između Deaf, s velikim slovima, za prepoznavanje kulture gluhih i deaf, s malim slovima, za patologiju gluhoće. Moguće je da se u drugim jezicima ne koristi jer bi po svojoj gramatičkoj normi bio neispravan.

ČAK JE I SMISAO ZA HUMOR DRUGAČIJI

Dokazano je da u kulturi gluhih postoje vlastiti vicevi koji se prenose s koljena na koljeno gluhih osoba koje razumiju samo ako poznaju znakovni jezik i kulturnu specifičnost humora.

XI Festival umjetnost i kulture Gluhih – SALVIA

Trapani - Sicilija 24.7 – 29.7.2023.

Festival Salvia organizira se svake druge godine, u drugom mjestu i tad nekoliko dana gluhi posvjećuju vrijeme jedni drugima, razmjenjuju iskustva, spoznaje, ideje. Organiziraju se i seminari, radionice, druženja gdje se uči i usavršava u raznim vidovima umjetnosti – glumi, plesu, poeziji, te likovnoj umjetnosti.

Po peti put na ovom festivalu sudjelovali su i četiri člana Udruge kazalište, audiovizualne umjetnosti i kulture Gluhih – Dlan – Iva Vrbos, Lemarky Vuletić, Angel Naumovski i Lino Ujčić.

Sudionici Festivala bili su iz 10 država: Italije, Belgije, Kanade, Španjolske, Njemačke, Francuske i naravno iz Hrvatske. Došavci na Siciliju opet smo doživjeli temperaturni šok, bilo je zaista pakleno vruće a došli smo iz Zagreba gdje je bilo tad relativno svježe, poslije ljetnih kiša. Zato iznenađenje na Siciliji bilo je skroz drugačija arhitektura, način života, kultura, ljudi... Malo je žalosno što ima dosta zapuštenih zgrada.

Na festivalu su nas upoznali sa programom kako i gdje će se odvijati, što će se sve događati i to na internacionalnom znakovnom jeziku, onda su nas pozdravili sami organizatori, najprije predsjednik „Salvie“ – Salvatore Falletta i Alexandra Von Bohdziewicz Dolenka, a domaćini Fabiano Giuffrida i Patrizia Alcamo zaželjeli su nam dobrodošlicu.

Predstave su se održavale u Teatro – cinema „Don Bosco“, Prekrasno je to staro kazalište, kao i predstave u kojima smo uživali tri dana. Belgijanci su se predstavili sa dvije predstave: „Father and son“ i „Karl Lagerfeld“.

Dvije su predstave imali i Francuzi: „Jayson Magic show“ i „Jef’s music“ te Nijemci isto dvije predstave: „Change of time“ i „Mozart“. Dok su po jednu predstavu imali predstavnici Italije „Head of Moro“, Kanade: „Le Maythe de la Main Rare“, Španjolske: „Married life“ poznati performer „The Maloes Show“, te mi iz Hrvatske: „Tužni klaun“.

Kroz dan smo se u radionicama, obogaćivali novim spoznajama i iskustvima, razmjenjivali ideje, prijedloge, savjete. Vidjeli smo mnogo toga novog, neobičnog što je trebalo istraživati dalje, eksperimentirati, isprobavati.

Posebno ću izvojiti predavanje koje je održala Silvia Tadić „Značaj kulture i umjetnost Gluhih na svjetskoj razini“

Rastali smo se s mišlju za ponovnim susretom, nadamo se za dvije godine. Do tada primjenivat ćemo u našim odnosima, grupicama, udrugama, zajednicama neka stečena znanja, iskustva, prijedloge i ideje.

Duh Salvie ćemo negovati i dalje.

„Karl Lagerfeld“ - Belgija

„Father and son“ - Francuska - Belgija

„Tužni klaun“ - Hrvatska

Dlanovci sa predsjednikom Salvatoreom Falletta na Festivalu Salvia

MLUVICI RUCE

Festival znakovnog jezika u Pragu

Dlanovci ispred plakata „Mluvici ruce“ u kazalište Rokoko u Pragu

U Pragu 24.9.2023. godine na 26. Festivalu znakovnog jezika, bili su članovi udruge DLAN, Iva Vrboš, Lino Ujčić i Angel Naumovski.

Češki savez gluhih ove godine je u povodu obilježavanja Međunarodnog dana gluhih ugostio gluhe umjetnike iz Česke, Argentine i Hrvatske.

U Pragu u kazalištu Rokoko održalo se 6 predstava. Mi smo se iz Hrvatske predstavili sa predstavom „Tužni klaun“. Gledateljima se dopalo i podržali su nas sa velikom pažnjom i pljeskom.

Svojim performansima oduševio nas je Aldo Oscar Bossio iz Argentine. Uživali smo u glumi poznate češke glumice i plesačice Michaelae Kosiecovce. Bio je to kratak, ali nevjerojatno bogat vikend ispunjen novim kazališnim iskustvima ali i doživljajima sa ulica Praga, tog prekrasnog povijesnog grada koji izaziva divljenje kulturi i bogatstvu duha češkog naroda.

*

Dlanovci sa poznatim performerima Aldom i Martinom

Stand-up nastup Michaelae Kosiecová "Mama" - emotivan govor o radostima i tugama majčina života

Grupa Hands Dance se oprašta od publike nakon nastupa

Komičar Aldo Oscar Bossio iz Argentine u ulozi "Veselog klauna"

Predstava "Tužni klaun" u izvedbi hrvatskih glumaca - priča o klaunu koji je želio biti bolji i želio zabaviti djecu

Nastup gluhe djece od 1. Razreda OŠ u Liberecu pod vodstvom Lenke Marxa pod naslovom „Ples je naša radost“

ROLAND KÜHNLEIN
poznatim gluhim performerom iz Münchena

Roland Kühnlein, rođen 1956. godine, kao gluh, gluhi su mu bili i roditelji. Pohađao je školu za gluhe Bayreuth i u Münchenu završio za kartografa. Od 1979. godine glumi u kazalištu gluhih „Throw&Show“.

Savez gluhih grada Münchena je imao zadatak podržati gluhu kazališnu skupinu, nudili su razne kulturne ponude. Roland i njegov kolega su prihvatili izazov i počeli su 1979. s kazališnom predstavom.

Koristili su mješavinu znakovnog jezika i neverbalne komunikacije. Na karnevalu u 1980. ili 1981. godini, vrlo je dobro prošao njihov nastup. Svi su plakali od smijeha. Publika ih je dobro razumjela i prihvatila. Od tada je bilo jasno da su uspjeli sa „Throw&Show“.

Njegova prva uloga bila je u predstavi „Izopačen svijet“, kad je još bio direktor. Glumica koja je trebala glumiti majku nije bila uvjerljiva pa je preuzeo njenu ulogu, iako je isprva odbio, ali je pomalo glumeći ženske uloge došao do glavne uloge.

Predstava je zapravo bila borba za priznanje znakovnog jezika. Gluhi su glumci imali teški put. Mnogo je rasprava bilo i sa prevoditeljima. Gluhi su u kazališnim skupinama bili su sve aktivniji.

Tako je „Throw&Show“ – „Bacite znakovni“ 1979.g osnovan na temelju tadašnje gradske udruge gluhih u Münchenu. A želja im je pokazati da gluhi mogu imati kazalište i njegovati svoju kulturu.

Postali su poznati, zvijezde među gluhim a u 44 godina postojanja kazališta „Thow & Show“. Kazalište je za Rolanda apsolutna strast.

Na pozornici je njegov dom. Ističe kako voli učiti, sticati nova iskustva jer je znatiželjan čovjek te misli kako se gluhi glumci trebaju više družiti sa stranim kolegama.

Zato je i pohvalio naše glumce iz udruge Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kulture Gluhih - „Dlan“ s kojima se družio u Tallinu (Estonija) 2012. pri izvedenoj predstave: „Devet mjeseci i deset minuta“ kao i izvrsnu kostimografiju i scenografiju naše predstave „Pinokio“ izvedene u Vacu u Mađarskoj, 2016.godine. Čestitao je i na izvrsnom izvođenju naše predstave „Tužni klaun“ u Trapaniju 2023. godine.

*

Skupina „Throw & Show“

Susret članova „Throw & Show“ i Dlanovaca u Trapani

INTERVJU

Razgovor sa Rolandom Kühnleinom u Trapani, Sicilija

Angel: Koliko dugo postojite i radite?

Roland: Osnovani smo 1979. godine, i još uvijek radimo tj. postojimo.

Angel: I još mislite dalje?

Roland: Valjda da ... Važno je dok ima još interesa u našoj skupini onda ćemo još djelovati. Ako nema, onda zatvaramo.

Angel: Vi radite, vježbate i stvarate predstave ... iz hobija ili?

Roland: Da, iz hobija. Nismo profesionalci. Imamo svoje poslove, a nakon toga u slobodno vrijeme se bavimo kazalištem. Sad smo svi umirovljenici, osim jednog koji još uvijek radi. I tako i dalje djelujemo. Ponavljam, dok još ima interesa za kazalište, da, nastavit ćemo. Ako nema interesa onda ništa, zatvaramo. Ne znam što nam budućnost donosi. Sve je moguće.

Angel: Da li imate podršku od Ministarstva kulture i slično, od Njemačkog saveza Gluhih ...

Roland: Od Njemačkog saveza Gluhih ne. Samo od institucija u kojima su čujuć. Od institucija koji pomažu amaterskim umjetnicima npr. institucija koji nanciraju profesionalna kazališta, a ispod njih su odjeli amaterskih kazališta koji su više-manje povezani. Evo, naše gostovanje na Festivalu u Trapani dobili smo podršku za financiranje putovanja.

Angel: Redovito dobivate podršku?

Roland: Da, ne uvijek, ali u većini slučajeva da. Ovisi o ljudima koji rade i koji u institucijama. Ljudi koji vode politiku financiranja amaterskih kazališta nekad daju manje, nekad više, ali do sada je bilo sve podržano.

Angel: Da li vi u svom kazalištu, osim dramske umjetnosti imate i druge tipove umjetnosti kao slikarstvo, film, fotografija; literarno izražavanje i slično?

Roland: U Njemačkoj?

Angel: Ne. Vaše kazalište „Thow Show“?

Roland: Da, u našem „Thow Show“ osim kazališnih predstava radimo i šou zabave. Time ne mislimo samo na dramske komade nego na šou zabave kao interakcije sa publikom. Kao naprimjer cirkuske točke, klaunovi i slično.

Angel: A likovno izražavanje?

Roland: Ne

Angel: Sljedeći planovi? Imate li nešto u planu? Nove ideje, nove planove?

Roland: Pa imamo ...

Angel: Polako i opušteno?

Roland: Da, polako i opušteno. Ako netko poželi da napravimo nešto novo, onda se mi naravno primimo posla, razmišljamo što bi nešto novo, i tako opet i opet

Angel: Imate li prostor u kojem radite komade? Prostor najamljujete i plaćate ili imate svoj prostor?

Roland: Moja supruga je na svom radnom mjestu imala prostor u kojem smo vježbali i sve nam je bilo dopušteno i nismo morali plaćati najam prostora. Jednom tjedno uvečer smo koristili i to sve prema dogovoru i našim planovima.

Angel: Dok ste vježbali i radili u tom prostoru, kad se približava trenutak premijere jeste li išli u kazališne kuće ili?

Roland: Nekad da, nekad ne. Sve je bila stvar organizatora.

Angel: Koliko puta ste dosad izvodili predstave? Godišnje naprimjer?

Roland: Nekad jednom, nekad više. Godišnje od 10-15 predstava.

Angel: U Njemačkoj?

Roland: Da, najviše u Njemačkoj. A po Europi jako malo, jednom ili dva puta nastupamo. Najviše po Njemačkoj.

Angel: Vaše mišljenje? Jeste li zadovoljni ili mislite da možete više i bolje? Kako vi gledate na odaziv publike gluhih ljudi? Da li vas prihvaćaju ili mislite da može bolje i više?

Roland: Hm, da ... Općenito gluhi ljudi, ne svi, ne podržavaju kazalište niti idu na predstave. Više vole druženja i zabave. Dokad ćemo raditi predstave, ni sami ne znamo. Sve je moguće, ali kažem najvažnije kako organizator ima planove i vizije o nastupima našeg kazališta. Mi smo uvijek kao i inače spremni. A što će ubuduće biti ne znamo.

*

INTERVJU

Razgovor s glumačkim parom iz sastava “The Maloes Show” u Trapani, Sicilija

Lemary: Željela bih vam postaviti pitanje o vašoj grupi „The Maloes Show“? Tko predstavlja grupu „The Maloes Show“?

Marina Longares Escrichs: U početku sam solo nastupala u početku pod imenom „The Maloes Show“, a dio naslova počinje mojim imenom Marina, s time da prva dva slova MA, a druga dva slova od prvog prezimena – LO ide od Longares zatim na kraju drugo prezime Escrichs prva dva slova ES i dobiva se spajanjem tih slova „Maloes“ – „The Maloes Show“. Nakon nekog vremena priključio se novi član tj. moj suprug i htjela sam promijeniti ime mog showa i da bude novo i zajedničko ime. No, moj suprug je odbio i inzistirao da ostane kako je. Iz razloga što sam ja prva pokrenula sve zato to poštuje.

Lemary: Koliko dugo sa svojim točkama nastupate? Koliko sveukupno?

Marina Longares Escrichs: Dugo dugo dosta godina tj. 20-tak godina nastupamo, ali još prije za vrijeme mog odrastanja sam nastupala u drugim skupinama. Onda sam izašla kao solo i nastupala na YouTube kanalu, a nakon nekoliko godina sam prešla na FaceBook profil i na kraju na svoj profil na Instagramu i do sada tako djelujem.

Lemary: Zašto gluhi ljudi sve manje i manje rade i sudjeluju u umjetničkom stvaranju? Što vi mislite koji je tome uzrok?

Josep Daniel Rosello: Mislim da znam zašto jer vrijeme prije i sada su drugačija. U prijašnja vremena dobivali smo financijske pomoći i podršku, a sada

je financija sve manje i manje tako da su financijska sredstva za organizaciju i produkciju festivala sve manja i manja tj. nedostatna, a tehnološka revolucija je svoje napravila i munjevitom brzinom napredovala tako da je festivala sve manje i manje.

Marina Longares Escrichs: Htjela bih dodati da prije nije bilo toliko tehnologije – skoro ništa, za komunikaciju i socijalizaciju bilo je potrebno fizički doći u klub gluhih i stvarati nove ideje, planove i razgovarati o stvaranju djela u umjetnosti, tako se mogla i lakše ostvariti svoja kreativnost i stvaranje novih umjetničkih djela kao npr. cirkus, magija, ples, kazalište i mnogo toga i s time je jačala zajednica gluhih. Kad je tehnologija došla na vrata, umjetnička stvaranje se počelo smanjivati.

Lemary: Nedavno ste na Festivalu „SALVIA“ gledali našu predstavu „Tužni klaun“. Možete li nam reći o vašim dojmovima o predstavi?

Marina Longares Escrichs: Mogu reći da sam se oduševila gledajući predstavu, čak sam se i sada opet naježila. Priča o klaunu u predstavi je pomalo tužna, a i vesela i tako da nisam nikad gledala takvu predstavu. To mi je prvi put da sam gledala takvu predstavu. Nagledala sam sa mnogih točaka sa klaunovima, sve su mi bile više-manje poznate i znane. Ali vaša predstava je potpuno drugačija tako da vam čestitam, te vas molim da je nastavite prikazivati još više.

Josep Daniel Rosello: Želio bih dodati da sam uvidio da samu predstavu nije bila lagano za napraviti. Puno je bilo zanimljivih faktora kao koreografija, mimika, geste, pokreti i slično. I vi ste to uspješno realizirali i na tome vam čestitam.

Lemary: Željela bi vas pitati da li nam možete nešto reći o svom filmu?

Josep Daniel Rosello: Da, mogu vam ja o tome više reći. Film još nije premijerno prikazan, ali bude uskoro u listopadu u kinematografu i nakon toga će po cijelom svijetu prikazati. Ime filma je ...

Lemary: Oprostite. Mogu ja reći ime filma?

Josep Daniel Rosello: Možete.

Lemary: „Pet dana“?

Josep Daniel Rosello: Da, točno. Ali snimatelj ne zna?

Lemary: Pssst.

Josep Daniel Rosello: Mogu li ja ipak reći snimatelju? Ime filma je „The 5 days“. Još malo pa će biti prikazan.

Lemary: Molim vas da nam ispričate kako je počeo taj film o gluhima.

Josep Daniel Rosello: Znače, prije 5 godina već smo bili u jednom filmu „What“ u Americi. Nakon nekoliko godina od tada mi smo izrazili želju da glumimo u nekom novom filmu tipa komedije. Vrlo smo sretni zbog novog filma jer smo ga radili godinu i pol dana i nadamo se uspješnom prihvaćanju.

Marina Longares Escrichs: Da, komedija sa tužnim dijelovima u filmu.

Josep Daniel Rosello: Psssst!

Marina Longares Escrichs: Odličan je.

Morate ga gledati.

Nadam se da će svijet vidjeti film, čak i Hrvatska.

Spremi smo ga dati vašim kinematografima ili vama.

*

DOGAĐANJA

Deaf Band DLAN u Malmö

U Malmö (Švedska) se održavao Dan gluhih u organizaciji Švedskog saveza Gluhih. Svake godine se održava u jednom od gradova Švedske „Dan gluhih“ (na švedskom jeziku „Dovas Dag“) i tako je ove godine bio u Malmö. Naime, I.D.E.A.F., neprofitna vladina udruga iz Pariza koju vode braća Arnie i Bjorn Blumeier, sa kojima imamo uspješnu i odličnu suradnju, je pozvala naš jedinstveni i jedini rock band Gluhih u Hrvatskoj i Europi da održimo koncert povodom Tatto Deaf konvencije u Malmö.

Organizator „Dovas Dag“ savez gluhih Malmö je čak preuzeo na sebe zadaću i gostoprimstvo našeg benda. Održao se od 14. rujna do 16. rujna ove godine, a u subotu navečer na večeri umjetnosti kulture gluhih su osim našeg benda bili dvije performerske točke: „Drag Show“ i voditelj emisije „Flow TV“ Florian Tirnovan. „Deaf Band DLAN“ je imao dva

10 YEARS ANNIVERSARY SEPTEMBER 20-22 2024

koncerta u trajanju od pola sata, sa svojim izvedbama poznatih rock bendova i autorskim pjesmama.

Osim nastupa na večeri umjetnosti i kulture gluhih bila su organizirana predavanja i prezentacije raznih iskustava i znanja te izložbe i sajam. Najviše ističem predavanje o psu vodiču za gluhe osobe. Švedanka Pia Johnson-Sederholm je iznijela svoja iskustva i uživotsapsom vodičem.

Govorila je da je pas dresiran da upozori gluhu osobu da nije zatvorila pipu za vodu, kad netko zvoni, kad sviraju požarni alarmi, zvukove koji upozoravaju na nešto i slično.

EVENT: SEPTEMBER 21, 2024 - 9 P.M
LIVE: DEAF ROCK BAND DLAN FROM CROATIA
BEST TATTOOISTS AWARD
TATTOOED BEAUTY COMPETITION

„The Knotted Gun” u Malmö

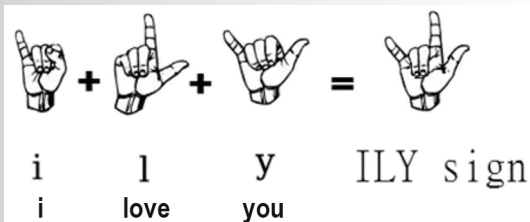
Od turističkih znamenitosti posebno izdvajam onu skulpturu „The Knotted Gun“. Skulptura je posvećena poznatoj glazbenoj zvijezdi John Lennonu. Nakon njegove smrti koja je ostavila dubok trag u svijetu jer je John Lennon imao svoju viziju o svijetu u miru i u vrijeme svoje smrti bio je jedan od naj javnijih zagovornika mira i nenasilja te je napisao i komponirao pjesmu „The Imagine“.

Znak „Volim te“ znakovnog jezika: značenje, podrijetlo, zanimljivosti i slavne osobe

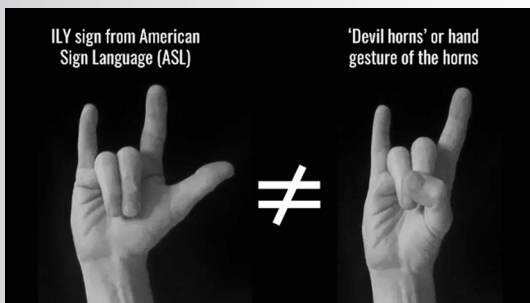
Značenje znaka ILY

ILY je kratica za "Volim te". Oblik ova tri slova može se predstaviti jednom figurom ruke koristeći njihovu korespondenciju s pisanjem prstima američkog znakovnog jezika kao što se može vidjeti ovdje:

Oblikovanje znaka ILY od njegovih slova daktilološke abecede u američkom znakovnom jeziku

Znak se ne smije brkati s takozvanim 'znakom rogova' ili 'đavoljim rogovima' koji se obično koriste u heavy metal glazbi. Razlikuje se jer znak ILY također ispružuje palac:

Podrijetlo znaka ILY

Znak 'Volim te' je neizvjesnog porijekla. Poznato je da ga koriste gluhi studenti u Sjedinjenim Državama i da je imao dosta medijske vidljivosti otako ga je 1976. prvi put upotrijebio Richard Dawson, voditelj televizijskog natjecanja Family Feud, u svakoj epizodi. Stoga je njegova javna uporaba poznata već više od 40 godina.

Richard Dawson (desno), voditelj televizijskog natjecanja Family Feud sa znakom ILY

Zanimljivosti o znaku ILY

U lipnju 2017. Gene Simmons, član glazbenog sastava Kiss, došao je na ideju patentiranja geste vrazjih rogova, koju je izveo istim oblikom znaka ILY. Brzo je odustao od te ideje, jer je naišao na protivljenje velikog broja ljudi, uključujući gluhe osobe i pjevača glazbenog sastava Coven, kojemu pripisuju uvođenje vrazjih rogova, koji su kritizirali da "Gene čak i ne RADI znak kako treba. On radi gluhi znak za "ljubav".

Genea Simmonsa kritizirali su da nije pravilno koristio vrazje rogove

Također u 2017. je predstavljen kao univerzalni emoji u verziji 5.0, tako da se može koristiti u Whatsappu, Facebooku i drugim aplikacijama.

Slavne osobe koje koriste znak ILY

Znak američkog znakovnog jezika ILY široko se proširio i, iako nije univerzalan znak, većina gluhih ljudi diljem svijeta ga shvaća. Mnogi poznati ljudi koristili su ga pred svojom publikom ili obožavateljima, bili oni gluhi ili ne, vjerojatno zato što je među njegovim kvalitetama mogućnost izražavanja ljubavi na fotografiji koja se pojavljuje u medijima. Ovo su neki od njih.

*

Bill Clinton (2012.), bivši predsjednik Sjedinjenih Država

Bryce Harper (2016.), profesionalni igrač bejzbola

Dalaj Lama (2016.), duhovni vođa tibetanskog budizma

Isco (2017.), profesionalni nogometaš Real Madrida

Papa Franjo (2015.), papa Katoličke crkve i poglavar Vatikana

